

Игуменът го успокои съ прѣдположението, че тѣ тамъ сж натрупани по нѣкой простъ случай. Тѣ не знаяхж, че Мунчо всѣки день ходѣше да хвѣрля съ попържни камъни възъ гробовѣтъ на турцитѣ; така щото бѣше се обралъ всичкиятъ камънякъ около.

Огняновъ подаде ржка. — Кждѣ отивашъ?

— Сбогомъ, бързамъ, имамъ единъ купъ работа съ прѣдставлението. Това проклето куче ме направи да забравя цѣлата си роль.

— Ти какъвъ си?

— Графътъ.

— Графъ? А кое ти е графството? шегуваше се калугерътъ.

— Диаберкирската крѣпость ... харизвамъ го на който ще...

И Огняновъ трѣгна нататъкъ.

XVII.

Прѣдставлението.

Драмата „Многострадална Геновева“, която щѣше да се прѣдстави довечера въ мъжкото училище, не е позната на повечето млади читатели. А между това тя, прѣди трийсетина години, наредъ съ „Александрията“, „Хитрия Бертолда“ и „Михаля“ бѣше възпитвала вкуса и възхищавала цѣлото поколение тогавашно. Ето вкратцѣ съдържанието ѝ: Нѣкой нѣмски графъ, Сигфридъ, трѣгва на война противъ Мавритѣ въ Испания и оставя въ неутѣшна скърбъ жена си, младата графиня Геновева. Току що се отдалечава, намѣстникътъ му, Голосъ, се явява прѣдъ графинята съ оскърбително прѣдложение, което тя отхвѣрля съ негодувание. Мстителниятъ Голосъ убива вѣрния ѝ служител Драка, неж хвѣрля въ тъмница, а прѣдъ графа ѝ наклонва, че ѝ заварилъ съ Драка. Разлютения графъ му праща заповѣдъ да погуби невѣрната супруга. Но дже-